

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 12 0 У 008596 22 Увп
Бања Лука, 14.9.2023. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Смиљане Мрше предсједника вијећа, те Страхиње Ћурковића и Божане Вулић чланова вијећа, уз судјеловање Маје Савић као записничара, у управном спору по тужби М.С. из З. (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број ... од 20.11.2018. године, тужене Комисије за излагање на јавни увид података о непокретностима и утврђивања права на непокретностима, у предмету излагања на јавни увид података о непокретностима и утврђивања права на непокретностима, одлучујући о захтјеву Ш.К. из З., заинтересованог лица у овом управном спору, заступаног по пуномоћнику Ђ.В., адвокату из Б., за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 У 008596 21 У од 01.9.2021. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 14.9.2023. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се уважава, пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 У 008596 21 У од 01.9.2021. године се укида и предмет враћа том суду на поновно суђење.

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба и поништено рјешење Комисије за излагање на јавни увид података о непокретностима и утврђивање права на непокретностима број ... од 20.11.2018. године.

Уважање тужбе је образложено разлозима да тужиоцу није било омогућено да учествује у поступку доношења рјешења па да тиме није имао могућности да брани своја стечена права с обзиром да је „пресудом Основног суда у Зворнику“ утврђен као носилац права својине на пословном простору који се налази у сутерену зграде „З. Д“, стога је Комисија била дужна да тужиоцу омогући учешће у том поступку без обзира што се ради о скраћеном поступку, па будући да је наведена одлука донесена повредом правила поступка то је исту ваљало поништити као незакониту. Суд напомиње да рјешење Комисије није достављено тужиоцу, као етажном власнику, већ Заједници етажних власника иако је постојала обавеза да се то рјешење достави свим етажним власницима.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев) заинтересовано лице у овом управном спору побија наведену пресуду из свих разлога садржаних у одредби члана 35 став 2 Закона о управним споровима („Сл. гласник РС”, број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС). Истиче да нижестепени суд тужбу није доставио заинтересованим лицима на одговор што је у супротности са одредбом члана 13 став 2 ЗУС, као и члана 24 став 1 тог закона, а што је имало за посљедицу немогућност ових лица да расправљају и да се изјасне о наводима тужбе. Сматра да је тужба недозвољена јер је у поуци о правном средству у рјешењу наведено да се против тог рјешења може изјавити

жалба Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове у року од 15 дана од дана пријема рјешења у погледу података о премјеру и катастарском класирању земљишта, а у погледу утврђивања права да се може у року од 30 дана од пријема рјешења покренути спор код надлежног суда, па будући да је правна заштита осигурана пред редовним судом тужбу је требало одбацити позивом на одредбу члана 22 тачка 5 ЗУС. Даље се истиче да суд не наводи о којој пресуди основног суда се ради којом је утврђено право својине на пословном простору у корист тужиоца јер ако се ради о пресуди која је приложена уз тужбу том пресудом је тужба одбачена и ради се о процесној, а не мериторној одлуци, па је нижестепени суд без икаквог правног основа закључио да тужилац има својство странке у поступку излагања на јавни увид података о непокретностима. Предлаже да се захтјев уважи, наведена пресуда преиначи и тужба одбаци, а заинтересованом лицу досуде трошкови састава захтјева по адвокату у износу од 900,00 КМ и трошкови судске таксе на захтјев у износу од 200,00 КМ или да наведену пресуду укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Тужена у одговору на захтјев истиче да остаје код навода датих у образложењу оспореног акта и предлаже да се захтјев одбије као неоснован.

Тужилац у одговору на захтјев истиче да заинтересована лица нису били странка у поступку, па да немају овлашћења да поднесу ванредни правни лијек и предлаже да се захтјев одбаци. Напомиње, да је тужилац покренуо овај управни спор из разлога што му није дата могућност да учествује у доношењу одлуке тужене у којем поступку би заштитио своја права и правни интерес, уз напомену да му оспорени акт није ни достављен. Предлаже да се захтјев одбаци као недозвољен или пак одбије као неоснован.

Размотривши захтјев, побијану пресуду и одговоре на захтјев по одредбама члана 39 ЗУС, као и цјелокупне списе овог управног спора и предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података управног списка произлази да заинтересованим лицима (етажним власницима) у чију корист је признато право заједничке својине није достављена тужба на одговор иако је одредбом члана 24 став 1 ЗУС прописано ако тужбу не одбаци по члану 21 став 2 или по члану 22 овог закона, суд ће по један примјерак тужбе са прилозима доставити на одговор органу чији се управни акт оспорава (тужена страна) и заинтересованим лицима, ако таквих лица има, јер треће лице коме би поништај оспореног управног акта непосредно био на штету има у спору положај странке (заинтересованог лица) сходно одредби члана 13 став 2 ЗУС.

Ако суд пропусти да достави тужбу на одговор заинтересованом лицу чини повреду одредбе члана 24 став 1 ЗУС, као и повреду права на правично суђење у сегменту равноправности странака у поступку из члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода као и права на правично суђење из члана II/3е Устава БиХ.

Како, у конкретном случају, нижестепени суд тужбу није доставио на одговор заинтересованим лицима који су у Листу непокретности број 173/17 к.о. 3. град уписани као носиоци заједничке својине - њих 38 и један правни субјект, (иако је и у рјешењу Комисије требало тачно означити који етажни власник је власник које етажне стамбене јединице, а која имовина представља заједничку

својину, али то рјешење није предмет оцјене његове законитости и то може бити предмет оцјене у жалбеном поступку), то је учињена повреда одредби члана 24 став 1 у вези члана 13 став 2 ЗУС.

Из наведених разлога, неоснован је навод тужиоца у одговору на захтјев, да захтјев заинтересованог лица треба одбацити као недозвољен.

У поновном поступку нижестепени суд ће тужбу доставити заинтересованим лицима, а затим оцијенити да ли тужилац има активну легитимацију за подношење тужбе с обзиром да није био странка у управном поступку како то сам он истиче, потом ће водити рачуна да првостепено рјешење Комисије не може бити предмет оцјене законитости у управном спору имајући у виду одредбу члана 7 став 1 ЗУС по којој се управни спор може водити само против коначног управног акта, као и одредбу члана 87 став 1 Закона о премјеру и катастру Републике Српске („Сл. гласник РС“, број 6/12, 110/16 и 62/18, у даљем тексту: Закон о премјеру и катастру) према којој против рјешења Комисије из члана 86 овог закона може се изјавити жалба Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове у року од 15 дана од дана пријема рјешења, те став 2 ове одредбе закона по којој се жалбом може побијати рјешење само у погледу утврђених података премјера и катастарског класирања земљишта.

На основу става 3 овог члана у погледу утврђених права на непокретностима може се у року од 30 дана од дана пријема рјешења покренути спор код надлежног суда. У том правцу је и у поуци о правном средству у рјешењу Комисије дата правилна поука да се наведено рјешење може побијати жалбом у погледу података премјера и катастарског класирања земљишта, а да се у погледу утврђених права може затражити заштита код надлежног суда у року од 30 дана од пријема рјешења.

Како нижестепени суд није поступио у складу са горе цитираним одредбама ЗУС и Закона о премјеру и катастру то је доношењем побијане пресуде остварен разлог њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС па се отуда захтјев заинтересованог лица, на основу одредаба члана 40 тог закона уважава, побијана пресуда укида и предмет враћа на поновно суђење.

О трошковима спора одлучиће нижестепени суд на основу одредбе члана 397 став 3 Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 и 61/13).

Записничар
Маја Савић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић